

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-6S/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8022200114
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2026:8022200114.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Daráková (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu: Mgr. Roman Die a Mgr. Marián Haladej, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z. (zainteresovaná verejnosť), so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, P.O.BOX 218, 850 00 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiariska 29, 040 01 Košice, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov – odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Mesto Prešov, Mestský úrad Prešov, Odbor územného rozvoja, architektúry a výstavby, so sídlom Hlavná 73, 080 01 Prešov; 2/ Futbal Tatran Aréna, s.r.o., so sídlom Hlavná 73, 080 01 Prešov, kvalifikovane právne zastúpený advokátkou: JUDr. Ľubomíra Bašistová Virová, so sídlom Zimná 62, 052 01 A. B. C. a 3/ D. E., bytom D. XX, XXX XX E., vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OCDPK-2022/001737-14 z 03.01.2022 o povolení zmeny stavby pred dokončením, ako aj jemu predchádzajúceho administratívneho postupu, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamietá.
- II. Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.
- III. Ďalším účastníkom 1/ až 3/ nepriznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou 02.03.2022 pôvodne Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OCDPK-2022/001737-14 z 03.01.2022, ako aj ním potvrdeného rozhodnutia Mesta Prešov - špeciálneho stavebného úradu (ďalej len „stavebný úrad“) č. SÚ/9090/145760/2020-Sf/155 z 02.11.2020, vo veci rozhodnutia o zmene stavby pred dokončením pre stavbu „Štadión - Futbal F. G. dopravné stavby SO 60, SO 61, SO 62, SO 67“ (ďalej len „dotknutá stavba“); ako aj ich zrušenia pre nezákonnosť, vrátenia veci stavebnému úradu na ďalšie konanie a priznania žalobcovi plnej náhrady trov konania.

2. Podľa § 1 písm. c) a § 3 ods. 1 a 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 01.06.2023 prešla právomoc výkonu súdnictva v správnych veciach (čo je aj daný prípad) z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach (ďalej tiež aj len „správny súd“), z ktorého dôvodu bolo rozhodovanie o žalobe žalobcu, v zmysle rozvrhu práce Správneho súdu v Košiciach na rok 2023 v jeho znení účinnom od 01.06.2023, pridelené zákonnému senátu „6S.“

Administratívne konanie

3. Zo žalovaným predloženého administratívneho spisu vyplýva, podľa projektu k žiadosti o povolenie zmeny stavby pred dokončením, nasledujúca charakteristika stavebných objektov (SO) dotknutej stavby:

* SO 60 - spevnené plochy:

- prepojovacia komunikácia (komunikácia 2) zo západnej strany hlavnej tribúny medzi ul. H. a jestvujúcou komunikáciou 1 na severnej strane - bude prepájať dopravné napojenie dvoch vjazdov/výjazdov do/ z podzemného parkoviska a vjazd/výjazd do/z parkoviska pre autobusy, parkoviska pre rozhodcov a delegátov, parkoviska pre verejnosť; jej dĺžka bude 163,10 m a šírka väčšinou 6,9 m; odôvodnenie povrchu navrhnuté odvodňovacími žlabmi s mrežou svetlejšieho šírky 0,2 m; konštrukčné vrstvy prepojovacej komunikácie - betónová dlažba; cementová malta; podkladný betón; štrkodrva.

- úprava jestvujúcej komunikácie na severnej strane (komunikácie 1) – táto komunikácia mala aktuálne šírku 4,5 m, mala sčasti asfaltový kryt a sčasti bola z drobnej drte, jej stav je konštrukčne aj šírko nevyhovujúci, preto sa plánuje jej vybúranie a zhotovenie novej konštrukcie pričom jej dĺžka bude 129,54 m, šírka od 6,5 m do 13,0 m; ohraničenie bude riešené betónovým cestným obrubníkom vyvýšeným o 8 cm; odôvodnenie je uvažované do navrhovaných uličných vpustí.

- parkoviská - pre autobusy (pozdĺžne parkovanie), pre rozhodcov a delegátov (kolmé parkovanie) a pre verejnosť (kolmé parkovanie) napojené na komunikáciu 2 – ich konštrukcia a odvodnenie budú rovnaké ako u prepojovacej komunikácie.

- stojiská pre bicykle.

- nástup na juhovýchodnej strane – jedná sa o rozptylovú plochu medzi turniketmi a prepojovacou komunikáciou; jej konštrukčné vrstvy - betónová dlažba, cementová malta, podkladový betón, štrkodrva; odvodnenie je uvažované na ul. Bjornsonovu resp. na komunikáciu 1.

- plocha pre komunálny a separovaný odpad.

* SO 61 - parkovisko Čapajevova – s kapacitou 192 kolmých parkovacích miest z toho 10 parkovacích miest pre telesne postihnutých; konštrukčné vrstvy parkovacích miest – zatravnovacia dlažba a štrkopiesok; bude napojené na upravenú existujúcu obslužnú komunikáciu na severnej strane štadióna a na ul. Mlynskú a jeho súčasťou bude aj prístupová komunikácia zo štyrmi vetvami o šírke 6,0 m; konštrukčné vrstvy prístupovej komunikácie - asfaltový betón strednozrný, asfaltový betón hrubozrný, asfaltový infiltračný postrek, štrkodrva a štrkodrva fr. 0 - 32; ohraničenie prístupovej komunikácie od parkovacích miest bude zapusteným záhonovým obrubníkom; navrhované odvodnenie parkoviska a prístupovej komunikácie navrhuje sa vsakovaním do terénu (do podlažia), jednotlivé parkovacie stojiská budú oddelené prostredníctvom značkových kameňov červenej farby a otvory v zatravnovacej dlažbe budú vyplnené drobným kamenivom, v parkovisku sa navrhované výsadbové misy s výsadbou vzrastlých stromov; stavebný objekt zahŕňa aj chodník od zastávky MHD o šírke 2,0 m napojený na už jestvujúci chodník s konštrukčnými vrstvami - betónová dlažba, pieskové lôžko, štrkopiesok a s odvodnením do zelene medzi chodníkom a parkoviskom.

* SO 62 - úprava parkoviska Bjornsonova - aktuálne parkovisko je potrebné upraviť zhotovením nového asfaltového krytu a realizáciou nového dopravného značenia; úprava bude realizovaná odfrézovaním jestvujúceho asfaltového krytu a po aplikácii asfaltového postreku sa uloží nová vrstva asfaltového betónu, takže jeho konštrukčnými prvkami budú - asfaltový betón a asfaltový spojovací postrek; odôvodnenie je navrhované ako doposiaľ, t.j. do jestvujúcej uličnej vpuste.

* SO 67 - vnútorná komunikácia - bude nadväzovať na komunikáciu 1 a bude vedená vo vnútornej – uzatvorenej časti štadióna; jej dĺžka bude 327 m a šírka premenlivá vzhľadom na pôdorys tribún; jej konštrukčné vrstvy budú - betónová dlažba SIKO, pieskové lôžko, štrkodrva a štrkodrva fr. 0 – 32; ohraničená bude z jednej strany tribúnami a z druhej strany opornými múrmi; jej súčasťou je aj plocha pri predaji lístkov, ktorej konštrukčné prvky budú - betónová dlažba SIKO, pieskové lôžko a štrkodrva; odvodnenie vnútornej komunikácie a ostatných plôch je uvažované vsakovanie do podlažia cez špáry medzi jednotlivými kusmi dlažby Siko.

4. Žiadosťou doručenou stavebnému úradu 30.06.2020 žiadateľ - Futbal Tatran Aréna, s.r.o. (ďalej len „stavebník“) písomnou žiadosťou žiadal o vydanie stavebného povolenia na zmenu stavby pred dokončením, mimo iné aj na zmenu stavebných objektov (SO) - 60, 61 62 a 67 ohľadne, ktorých bolo vydané stavebné povolenie č. SÚ/8635/2018-Sf/148 z cit. „01.10.2020.“ (podľa admin. spisu má byť správny dátum „01.10.2018“, pozn. správneho súdu) - zmena povolenej stavby sa mala týkať vyňatia z objektovej stavby podzemného parkoviska s 266 stojiskami a následného rozšírenia počtu stojísk na parkovisku na Čapajevovej ulici z pôvodných 211 na 219 stojísk.

5. * Z administratívneho spisu vyplýva, že pôvodná stavba „Futbal Tatran aréna v Prešove“ vrátane všetkých jej stavebných objektov bola posudzovaná v zisťovacom konaní v roku 2017 výsledkom, ktorého bolo rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia (ďalej len „okresný úrad“) č. OU-PO-OSZP3-2017/28197-22/ZM zo 06.11.2017 so záverom, že táto činnosť, t.j. realizácia tejto stavby, sa nebude posudzovať podľa zákona o EIA (zákon č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie).

* Zmena navrhovanej činnosti „Futbal Tatran aréna v Prešove“ spočívajúca v tom, že sa nebude realizovať podzemné parkovisko stavby a rozšíri sa počet parkovacích stojísk z 211 na 219 v rámci parkoviska Čapajevova, bola posúdená v zisťovacom konaní, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie okresného úradu č. OU-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM z 02.07.2019, podľa ktorého sa táto zmena navrhovanej činnosti nebude posudzovať podľa zákona o EIA s tým, že okresný úrad súčasne určil navrhovateľovi činnosti nasledovné podmienky na zmiernenie vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie cit.

„1. Budovanie parkovacích miest a komunikácií navrhnuť v súlade s príslušnými normami STN, vonkajšie parkovacie plochy budú mať retenčné dlažby.

2. Vody z retenčnej nádrže používať na zavlažovanie zatravněných plôch v areáli Futbal Tatran arény v Prešove.

3. V rámci sadových úprav realizovať verejne prístupný park s vodným prvkom, výsadbu drevín riešiť formou vzrastlých stromov.

4. Prevádzkovateľ zabezpečí počas konania podujatí na štadióne dostatočný počet parkovacích miest, ktoré budú na existujúcich parkovacích plochách na území mesta Prešov a budú figurovať ako záchytné parkoviská.

5. Vypracovať modulový prípad riešenia vzťahov mobility za predpokladu plnej obsadenosti štadióna.“

* Podľa v administratívnom spise sa nachádzajúceho záväzného stanoviska okresného úradu č. OU-PO-OSZP3-2020/050356-02 predloženého do konania stavebného úradu o povolení zmeny dotknutej stavby pred dokončením v rozsahu SO 60, SO 61, SO 62, SO 67 a SO 66 cit. „... návrh na začatie konania vo veci zmeny stavby pred dokončením na stavbu „Štadión – Futbal F. G. - dopravné stavby“ v katastrálnom území E., je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov, rozhodnutím zo zisťovacieho konania, vydaným Okresným úradom Prešov, odborom starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM zo dňa 02.07.2019 a s jeho požiadavkami vo vzťahu k navrhovanej činnosti, ktoré bolo potrebné zohľadniť v procese konania na vydanie povolenia podľa osobitných predpisov.“ V ďalšom okresný úrad konštatoval, že pre účely vydania tohto záväzného stanoviska mu boli predložené okrem návrhu na zmenu stavby pred dokončením aj, písomné vyhodnotenie spôsobu zapracovania podmienok určených v rozhodnutí EIA z 02.07.2019 a projektová dokumentácia zmeny stavby pred dokončením. Podľa popisu navrhovanej činnosti zmeny stavby pred dokončením, bol výpočet počtu parkovacích miest ku kapacite navrhovanej budovy zrealizovaný v zmysle STN 73 6110/Z s tým, že požadovaná kapacita parkovacích miest je zabezpečená kombináciou doplnenia a úpravy existujúcich nadzemných parkovísk na Bjornsonovej a Čapajevovej ulici a využitie existujúcich parkovísk v dochádzkovej vzdialenosti do 1500 m od štadióna s tým, že nadzemné parkovacie plochy budú zabezpečovať retenciu dažďových plôch; na parkovisku na Čapajevovej ulici (SO 61) sa navrhuje 219 parkovacích stojísk s retenčnou dlažbou. Okresný úrad sa v záväznom stanovisku súčasne vyjadroval ohľadne splnenia/nesplnenia podmienok stanovených vyššie označeným rozhodnutím EIA z 02.07.2019 a to nasledovne cit.:

„1. Budovanie parkovacích miest a komunikácií navrhnuť v súlade s príslušnými normami STN, vonkajšie parkovacie plochy budú mať retenčné dlažby - podmienka splnená (Sprievodná správa SO 60, SO 61, SO 62).

2. Vody z retenčnej nádrže používať na zavlažovanie zatravněných plôch v areáli Futbal Tatran arény v Prešove - podmienka splnená (SO 35).

3. V rámci sadových úprav realizovať verejne prístupný park s vodným prvkom, výsadbu drevín riešiť formou vzrastlých stromov - podmienka splnená (celková situácia stavby, sprievodná správa).

4. Prevádzkovateľ zabezpečí počas konania podujatí na štadióne dostatočný počet parkovacích miest, ktoré budú na existujúcich parkovacích plochách na území mesta Prešov a budú figurovať ako záchytné parkoviská – požadovaná kapacita je zabezpečená kombináciou doplnenia a úpravy existujúcich nadzemných parkovísk na Bjornsonovej a Čapajevovej ulici s využitím nadzemných parkovísk v dochádzkovej vzdialenosti do 1500 m od štadióna. Podľa predloženého písomného hodnotenia podmienok z rozhodnutia zo zisťovacieho konania navrhovateľ počet parkovacích stojísk

a záchytné parkoviská prejednal a odsúhlasil s odborom životného prostredia a dopravnej infraštruktúry mesta Prešov.

5. Vypracovať modulový prípad riešenia vzťahov mobility za predpokladu plnej obsadenosti štadióna - navrhovateľ vyhodnotil mobilitu nasledovne (...).“

6. Stavebný úrad (Mesto Prešov – špeciálny stavebný úrad) verejnou vyhláškou oznámil vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia č. SÚ/9090/145760/2020-Sf/155 z 02.11.2020, ktorým povolil zmenu stavby pred dokončením pre stavbu cit. „Štadión - Futbal F. G. - dopravné stavby SO 60, SO 61, SO 62, SO 67“ a to v súlade s projektovou dokumentáciou zmeny stavby pred dokončením vypracovanou 7/2018 VSV consulting Slovakia, s.r.o..

Stavebný úrad svoje rozhodnutie odôvodnil v prvom rade poukazom, že dňom doručenia návrhu stavebníkom 30.06.2020 začalo stavebné konanie, ktorého začatie následne stavebný úrad oznámil všetkým účastníkom konania prostredníctvom verejnej vyhlášky, ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli stavebného úradu od 10.08.2020 do 25.08.2020 a bola zverejnená aj na elektronickej úradnej tabuli stavebného úradu s tým, že následne stavebný úrad pozval všetkých účastníkov na ústne prejednanie na deň 02.09.2020, na ktorom zistil, že stavebník nepredložil všetky potrebné podklady nevyhnutné k posúdeniu jeho žiadosti o navrhovanej zmene, preto bolo stavebné konanie prerušené. Následne potom ako stavebník 20.10.2020 doplnil svoju žiadosť aj o stanovisko Okresného úradu v Prešove, odboru starostlivosti o životné prostredie vo veci súladu navrhovanej zmeny stavby s rozhodnutím o posudzovaní vplyvov na životné prostredie č. OÚ-PO-OSZP3-2019/010946-19/Z z 02.07.2019, stavebný úrad posúdil navrhovanú zmenu stavby pred jej dokončením a na základe stanovísk dotknutých orgánov zistil, že navrhovaná zmena spĺňa kritériá všeobecných požiadaviek na výstavbu z hľadiska hygienického, požiarneho, bezpečnostného, dopravného, ako aj z hľadiska ochrany prírody o čom svedčia súhlasné, beznamietkové stanoviská dotknutých orgánov - Okresného úradu Prešov, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-PO-OSZP3-2020/050356-02 z 20.10.2020; Krajského riaditeľstva PZ v Prešove; Krajského dopravného inšpektorátu; Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Prešove; MsÚ Prešov - odboru životného prostredia a dopravnej infraštruktúry; MsÚ Prešov - odboru územného rozvoja architektúry a výstavby a správcov inžinierskych sietí, ktorých podmienky vyplývajúce z ich stanovísk a vyjadrení stavebný úrad zapracoval do podmienok rozhodnutia, kladených na navrhovanú zmenu stavby konkrétne sa jedná o tieto podmienky:

- stavebník je povinný dodržať podmienky uvedené v územnom rozhodnutí č. SÚ/14716/2017-Sf/332 z 09.03.2018 a v stavebnom povolení č. SÚ/8635/2018-Sf/148 z 01.10.2018;
- zmena stavby pred dokončením je v súlade s článkom 3A a regulatívom RL A.1 (územie polyfunkčné) a RL E.1 (plochy rekreácie a športu) VZN mesta Prešov č. 5/2018 ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu mesta Prešov v znení zmien a doplnkov 2017;
- zmenou stavby pred dokončením dôjde na stavebných objektoch (SO) 60, 61, 62 a 67 k drobným úpravám v dôsledku nerealizovania podzemného parkoviska hlavného objektu;
- zmenu stavby môže stavebník začať uskutočňovať až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia;
- stavbu bude možné užívať až na základe kolaudačného rozhodnutia.

7. Žalobou napadnuté rozhodnutie stavebného úradu bolo napadnuté odvolaniami dvoch fyzických osôb – D. E. a I. H. [s touto osobou s bydliskom na adrese - I. X, XXX XX E., konal krajský súd ako s ďalším účastníkom konania, avšak keďže sa jej nepodarilo doručiť žiadnu písomnosť a zisťovaním identity tejto osoby bolo v súčinnosti s mestskou políciou zistené, že v meste Prešov je evidovaná iba jedna osoba s menom I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, XXX XX E. (čl. 72 súdneho spisu), ktorá osoba však následne vylúčila svoju akúkoľvek spojitosť s týmto konaním (čl. 75 súdneho spisu), krajský súd s týmto domnelým účastníkom už ďalej nekonal, pozn. správneho súdu] a taktiež odvolaním žalobcu.

Žalobca svoje odvolanie odôvodnil s poukazom, že jeho podaním obhajuje verejný záujem na ochrane životného prostredia s tým, že hrozí poškodenie životného prostredia nad zákonom prípustnú mieru. Poukázal, že v žalobou napadnutom rozhodnutí mal stavebný úrad povinnosť uviesť s akým výsledkom overil v záväzných stanoviskách dotknutých orgánov zabezpečenie verejného záujmu na úseku ochrany vôd, životného prostredia, odpadového hospodárstva a cestnej správy. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby stavebný úrad zabezpečil vyjadrenia ohľadne nasledovného:

- akým spôsobom bolo zabezpečené dodržiavanie podmienok rozhodnutia EIA a akým spôsobom boli záujmy žalobcu ktoré vyjadril v konaní EIA premietnuté do stavebného povolenia;
- aby príslušný dotknutý cestný orgán uviedol cit. „... akým spôsobom boli preukázané, že nie je potreba vyvolaných investícií do rozšírenia cestnej siete z dôvodu nedostatočnej dopravnej kapacitnosti“;

- aby príslušný orgán štátnej vodnej správy oznámil či vydal rozhodnutie podľa § 16a vodného zákona s tým, že stavebný úrad má povinnosť overiť jeho vydanie a v prípade, že vydané nebolo má povinnosť nevydať stavebné povolenie;
- záväzné stanovisko podľa § 28 vodného zákona, v ktorom sa uvedie akým spôsobom boli v danom prípade preukázané environmentálne záujmy;
- záväzné stanovisko orgánu ochrany životného prostredia, či predmetný projekt spĺňa náležitosti podľa § 3 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny;
- overiť náležitosti projektu podľa § 47 stavebného zákona vyjadrením projektanta; či sú jeho súčasťou statické a dynamické výpočty konštrukcií stavieb a projektového energetického hodnotenia s tým, že žalobcom v priebehu konania požadovaný hydraulický výpočet má charakter dynamického výpočtu konštrukcie vodných stavieb, ktorý má vplyv na určenie správneho profilu vodných stavieb, pričom vypočítava priebeh prietoku vôd vo vodných stavbách počas relevantného času a tento výpočet má vplyv na - zabezpečenie plynulého odtoku dažďových vôd v čase a prevenciu náporových či povodňových vln s prípadným použitím vhodného technického riešenia tzv. odtokových bŕzd; - na overenie primeranej hydraulickej sily v ORL a - na prípadné prehodnotenie veľkosti vodných stavieb, napr. veľkosti potrubia a retenčnej nádrže, kde sa dá dosiahnuť objemové zníženie a tak menší nápor na záber pôdy, či menšie nároky na vstupoch do výroby týchto vodných stavieb;
- záväzné stanovisko orgánu odpadového hospodárstva o splnení povinností vyplývajúcich zo zákona o odpadoch.

Žalobca v odvolaní uviedol, že z odvolaním napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, aké záujmy žalobcu stavebný úrad v stavebnom konaní identifikoval, akým spôsobom im poskytol právnu ochranu a ako si v tomto smere ustálil skutkovú situáciu s tým, že žalobca žiadal, aby parkovacie státa v teréne mali retenčnú dlažbu so štrkovým povrchom a ostrovčeky, aby boli upravené ako dažďové záhrady s poukazom, že uvedená požiadavka žalobcu korešponduje so záväznou podmienkou uvedenou aj v rozhodnutí zo zisťovacieho konania č. OÚ-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM, v zmysle ktorej parkovacie miesta majú mať retenčnú dlažbu s dodatkom žalobcu, že z odvolaním napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé splnenie tejto podmienky.

Žalobca namietal, že jemu doručené, ako aj verejnou vyhláškou doručované odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu neobsahuje overenú projektovú dokumentáciu zmeny stavby. Napokon žalobca namietal, že poučenie v odvolaním napadnutom rozhodnutí obsahuje iba poučenie o možnosti podať voči nemu odvolanie podľa správneho poriadku, avšak neobsahuje poučenie aj o možnosti podať odvolanie podľa stavebného zákona, ktoré odvolanie má obsahovať iné procesné náležitosti odlišné od všeobecných náležitostí odvolania s tým, že nesprávnym poučením o možnosti podať odvolanie sa odopiera možnosť podať odvolanie celému okruhu osôb, ktoré neboli účastníkom konania, ale z akéhokoľvek dôvodu majú záujem a právo toto odvolanie podať.

S ohľadom k uvedenému žalobca žiadal, aby žalovaný odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu zrušil a vec mu vrátil na nové stavebné konanie.

8. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. OU-PO-OCDPK-2022/001737-14 z 03.01.2022 odvolania všetkých troch odvolateľov (t.j. vrátane odvolania žalobcu) zamietol a nimi napadnuté rozhodnutie stavebného úradu č. SÚ/9090/145760/2020-Sf/155 z 02.11.2020 potvrdil.

Žalovaný vo svojom rozhodnutí podotkol, že podľa predloženej projektovej dokumentácie podstatou zmeny stavby pred jej dokončením je zrušenie podzemného parkoviska pod hracou plochou a s ňou súvisiace zmeny komunikačného usporiadania s tým, že pre jednotlivé druhy umiestnenia verejného dopravného a technického vybavenia územia platia konkrétne regulatívy záväznej časti územného plánu mesta Prešov.

V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu, žalovaný z nich abstrahoval, že ich podstata spočíva v tvrdení žalobcu, že stavebný úrad nevykonal potrebnú súčinnosť na zistenie verejného záujmu na ochrane životného prostredia, z ktorého dôvodu podľa žalobcu hrozí poškodenie životného prostredia nad zákonom prípustnú mieru, z ktorého dôvodu sa žalobca domáhal zabezpečenia zjednocujúcich stanovísk dotknutých orgánov.

V uvedenej súvislosti žalovaný poukázal na § 140b ods. 5 a 6 stavebného zákona upravujúci postup správneho orgánu v prípade, že námietky účastníka konania smerujú proti obsahu záväzného stanoviska dotknutého orgánu s dodatkom, že keďže z odvolania žalobcu nevyplýva, proti ktorému konkrétnemu záväznému stanovisku, ktorého konkrétného dotknutého orgánu jeho námietka smeruje, preto je táto požiadavka žalobcu, podľa žalovaného, bezpredmetnou s tým, že ani žalovaný z do konania predložených záväzných stanovísk dotknutých orgánov nezistil žiadne rozpory, ktoré by vyžadovali

postup stavebného úradu v zmysle označeného paragrafu, spočívajúci v prerušení konania a vyžiadaní si nového stanoviska.

Žalovaný poukázal, že pre dotknutú stavbu bolo Okresným úradom Prešov, odborom starostlivosti o životné prostredie, oddelením ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia (ďalej len „okresný úrad, odbor životného prostredia“) vydané rozhodnutie č. OÚ-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM z 02.07.2019 vo veci zisťovacieho konania podľa zákona o EIA (o posudzovaní vplyvov na životné prostredie), v priebehu konania ktorého okresný úrad, odbor životného prostredia hodnotil pravdepodobné vplyvy navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí s dodatkom, že v priebehu celého tohto konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktoré konanie zahŕňa vypracovanie zámeru, určenie rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny; vypracovanie správy o hodnotení vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie a záverečné stanovisko z posúdenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, bola vo všetkých jeho etapách zabezpečená účasť verejnosti a konzultácie s verejnosťou a s dotknutými orgánmi, pričom výsledkom tohto procesu, bolo označené rozhodnutie okresného úradu, odboru životného prostredia, v ktorom bolo konštatované, že navrhovaná činnosť „Futbal Tatran aréna v Prešove“, ktorá je uvedená aj v predložennom návrhu o jej zmene, spočívajúcej v nerealizovaní podzemného parkoviska a v rozšírení počtu parkovacích stojísk z 211 na 219 na parkovisku Čapajevova, sa nebude posudzovať podľa zákona o EIA. Takže, ak v označenom rozhodnutí okresného úradu, odboru životného prostredia bolo určené, že predmetná činnosť a jej zmena sa nebude posudzovať podľa zákona o EIA, tak podľa § 29 ods. 13 zákona o EIA naň nadväzujúce rozhodnutie správneho orgánu (v danom prípade stavebného úradu) musí obsahovať podmienky, ktoré budú eliminovať alebo zmierňovať vplyv povolenej činnosti na životné prostredie s dodatkom, že v danom prípade stavebný úrad toto rozhodnutie okresného úradu, odboru životného prostredia zapracoval do podmienok odvolaním napadnutého svojho rozhodnutia. Ohľadne stavebných objektov (SO) povolovanej zmeny dotknutej stavby žalovaný uviedol, že sa jedná o SO pozemnej komunikácie, ktoré je možné realizovať v súlade s cestným zákonom a s príslušnou normou STN 73 6110 s tým, že ich projektovanie a technické parametre sú navrhnuté v súlade s platnou STN, za ktoré zodpovedá projektant stavby s dodatkom, že projektová dokumentácia spĺňa podmienky v zmysle § 45 ods. 2, § 46 ods. 1 a § 65 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, pričom k projektovej dokumentácii sa v rámci svojich kompetencií stanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi vyjadrovali aj dotknuté orgány. Žalovaný má zato, že navrhovaná zmena dotknutej stavby pred dokončením je v súlade s rozhodnutím stavebného úradu ktorý na základe záväzných stanovísk dotknutých orgánov zistil, že navrhovaná zmena dotknutej stavby pred dokončením spĺňa kritériá na výstavbu z hľadiska hygienického, požiarneho, bezpečnostného, dopravného a z hľadiska ochrany prírody, čoho dôkazom sú kladné stanoviská dotknutých orgánov, takže povolením zmeny dotknutej stavby pred jej dokončením nie sú ohrozené verejné záujmy chránené stavebným zákonom a osobitnými predpismi.

Na margo námietky žalobcu, že mu malo byť zaslané stavebné povolenie spolu s overenou projektovou dokumentáciou, žalovaný konštatoval, že uvedené sa nezakladá na pravde a to s poukazom na § 67 ods. 1 stavebného zákona, ktorý stavebnému úradu ukladá, aby po vydaní stavebného povolenia zaslal projektovú dokumentáciu po jednom overenom vyhotovení stavebníkovi; obci, v ktorej územnom obvode sa stavba bude uskutočňovať a vlastníkovi stavby, ak nie je stavebníkom a jedno vyhotovenie overenej projektovej dokumentácie si stavebný úrad ponechá.

Záverom žalovaný reagoval na odvolaciu námietku žalobcu o nesprávnom poučení v odvolaním napadnutom rozhodnutí, v ktorej súvislosti žalobca poukázal na § 140c ods. 8 stavebného zákona, v ktorej súvislosti žalovaný uviedol, že toto ustanovenie upravuje subjekty, ktoré sú oprávnené podať odvolanie proti územnému rozhodnutiu o umiestnení stavby, o využití územia, proti stavebnému povoleniu alebo kolaudačnému rozhodnutiu, ktorým predchádzalo konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. S tým, že v danom prípade poučenie odvolaním napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné predpoklady, keďže obsahuje poučenie o tom, že toto rozhodnutie nie je konečné a možno ho napadnúť riadnym opravným prostriedkom v akej lehote, ako aj poučenie o tom, že je preskúmateľné súdom.

Rozhodnutie žalovaného bolo vyvesené na úradnej tabuli od 05.01.2022 do 21.01.2022.

Rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi 21.01.2022.

Konanie pred správnym súdom

9. Žalobca svoju včas podanú správnu žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-PO-OCDPK-2022/001737-14 z 03.01.2022, ako aj proti jemu predchádzajúcemu rozhodnutiu stavebného

úradu č. SÚ/9090/145760/2020-Sf/155 z 02.11.2020 odôvodnil poukazom, že v príčinnej súvislosti s nimi došlo k porušeniu verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Žalobca poukázal, že vo veci aplikovaný stavebný zákon je právnym predpisom prijatým v čase socialistického hospodárstva, kedy občianske práva a slobody museli ustúpiť záujmom budovania socialistickej spoločnosti, ktoré zriadenie bolo charakteristické tým, že záujmy spoločnosti boli kladené aj pred ekologické záujmy s dodatkom, že takéto vnímanie ochrany životného prostredia je stále pretrvávajúcim. Žalobca ako ekologický spolok, však vníma nadradenosť ekológie nad ekonomikou čo sa musí prejavovať aj v aplikácii práva s potrebou klásť dôraz na zásadu opatrnosti, ktorú nemožno vnímať ako zneužívanie práva. Podľa žalobcu sa úrady nezbavili svojej úradníckej arogancie typickej pre socialistický režim a preto žalobcu považujú za politického disidenta, oponenta a triedneho nepriateľa, a preto ani nepredpokladajú, že žalobca ako reprezentant verejnosti by mohol mať legitímne očakávania od žalobou napadnutého rozhodnutia. V ďalšom žalobca poukázal, že dôsledne a plošne sa snaží presadzovať svojou aktivitou dominanciu ekologických záujmov nad ekonomickými záujmami, k čomu pristupuje systematicky ako súčasť svojej celkovej stratégie a na slovenské pomery inovatívne, pričom dodal, že podstata žaloby tkvie nie v právnych technikáliách, ako to nesprávne vnímajú súdy, ale skôr v hodnotovo zle vnímanom práve, ktoré žalobca chráni, v ktorom dôsledku sú aj rozhodnutia súdov nezákonné, nezrozumiteľné a arbitrárne, nie však na technickej úrovni, ale na principiálnej úrovni. V ďalšom žalobca priblížil svoje ciele na úseku zlepšovania a ochrany životného prostredia s tým, že žalobca nepodlieha predstavám štátnej moci a koná vo verejnom záujme a preto aj ním podávaný výklad právnych noriem odlišný, pretože sleduje právo na priaznivé životné prostredie zatiaľ čo výklad podnikateľov sleduje dosiahnutie zisku a preto ani správne orgány nepristupujú k žalobcovi ako k advokátovi verejného záujmu, čo vychádza z ich nesprávnych interpretačných východísk, z dôvodov ktorých je voči žalobcovi vedená antikampaň.

Vo vzťahu k žalobou napadnutému rozhodnutiu žalobca uviedol, že správne orgány v rozpore so zásadou rovnosti bez výhrad akceptovali vyjadrenia projektanta a staviteľa a bez ďalšieho odmietli argumentáciu žalobcu, ktorý žiadal o dodržanie podmienok ustanovených rozhodnutím okresného úradu č. OU-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM zo zisťovacieho konania (ďalej len „rozhodnutie EIA“), ktoré je záväzným pre všetky ďalšie stupne povoľovacích konaní a podľa ktorého cit. „Budovanie parkovacích miest a komunikáciu navrhnuť v súlade s príslušnými normami STN, vonkajšie parkovacie plochy budú mať retenčné dlažby“, pričom zo žalobou napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé či táto podmienka bola splnená. V ďalšom poukázal na všeobecnosť a neodôvodnenosť rozhodnutia stavebného úradu, čím bolo zasiahnuté do práva žalobcu na súdny prieskum tohto rozhodnutia, pretože v tom dôsledku bolo žalobcovi upreté právo efektívne spochybňovať toto rozhodnutie, keďže môže iba odhadovať právne dôvody na ktorých je rozhodnutie založené. Zo žalobou napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, žeby sa žalovaný zaoberal rozhodnutím EIA a aj napriek jeho záväznosti rozhodol v rozpore s ním s dodatkom, že v tomto smere sa nie je možné stotožniť ani s tvrdením stavebníka (ďalší účastník), že nedodržanie podmienok podľa rozhodnutia EIA nie je potrebné, pretože toto bude predmetom posudzovania v kolaudačnom konaní, pretože dodržanie podmienok ako sú v rozhodnutí EIA, je záväzné pre každý ďalší stupeň rozhodovania, a nie je prijateľné, aby správny orgán ignoroval záväzné rozhodnutie zo zisťovacieho konania z dôvodu, že tieto podmienky nevyhovujú stavebníkovi alebo projektantovi, pretože vyjadrenia projektanta nie sú v konaní záväznými.

V ďalšom žalobca poukázal, že stavebný úrad mal povinnosť v stavebnom konaní ex offa overiť záväznými stanoviskami, ako sú chránené verejné záujmy na úseku vôd, životného prostredia, odpadového hospodárstva či cestnej správy a mal uviesť s akým výsledkom tieto záujmy overil v záväzných stanoviskách dotknutých orgánov, avšak tým, že tak neučinil nie je zrejmé, akým spôsobom boli tieto verejné záujmy v stavebnom konaní preukázané, preto v rámci odvolacieho konania žalobca žiadal, aby žalovaný zabezpečil zjednocujúce stanoviská dotknutých orgánov a to konkrétne - záväzné stanovisko príslušného orgánu o tom, akým spôsobom boli dodržané podmienky určené v rozhodnutí EIA a ako boli premietnuté do stavebného povolenia; - záväzné stanovisko dotknutého orgánu cestnej správy o tom ako bolo preukázané, že nie je potreba vyvolaných investícií do rozšírenia cestnej siete; - záväzné stanovisko príslušného orgánu vodnej správy o tom akým spôsobom bolo zohľadnené rozhodnutie podľa § 16a vodného zákona; - overiť základné náležitosti projektu a - záväzné stanovisko orgánu odpadového hospodárstva o splnení povinnosti na úseku zákona o odpadoch. Žalovaný však žiadne zjednocujúce stanovisko nezabezpečil a svoj postup neodôvodnil, v ktorom dôsledku je jeho rozhodnutie v rozpore so zákonom a žalovaný v tomto smere len uviedol, že technické parametre pozemných komunikácií sú navrhnuté podľa platných STN, za ktoré zodpovedá projektant, ktorým spôsobom sa žalovaný snaží seba a aj stavebný úrad liberovať od povinnosti skontrolovať dodržanie zákonných požiadaviek na parametre projektu vo všetkých oblastiach a preto nie je zrejším akým

spôsobom žalovaný dospel k záveru cit. „Povolením predmetnej stavby pred dokončením, nie sú ohrozené verejné záujmy chránené stavebným zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedzené či ohrozené práva a oprávnené záujmy účastníkov konania.“

V ďalšom, identicky ako v odvolacom konaní, žalobca namietal nesprávne poučenie v rozhodnutí stavebného úradu, ktoré obsahovalo iba poučenie o možnosti podať odvolanie podľa správneho poriadku, nie však aj podľa stavebného zákona. Taktiež namietal, že stavebný úrad v rozpore s § 47 ods. 5 správneho poriadku podľa ktorého „K stavebnému povoleniu pripojí stavebný úrad overenú projektovú dokumentáciu stavby alebo jej zmeny“ s tým, že rozhodnutie, ktoré bolo žalobcovi doručené ako aj, ktoré bolo zverejnené verejnou vyhláškou, tieto náležitosti neobsahovalo. Žalobca tiež zdôraznil, že jeho cieľom je dbať na zákonnosť správnych rozhodnutí s tým, že k súdnemu konaniu sa uchýľuje len ak vidí zrejmu nezákonnosť, pričom správny súd má odstraňovať veľké excesy v zmysle nezákonnosti. V závere žalobca poukázal na nedostatočnú odôvodnenosť žalobou napadnutých rozhodnutí, čo bráni tomu, aby bolo možné posúdiť ich zákonnosť; v napadnutých rozhodnutiach absentuje úvaha správneho orgánu, ktorou bol vedený pri rozhodovaní a vyhodnocovaní dôkazov najmä v oblasti ochrany životného prostredia.

Súčasťou žaloby žalobcu bol aj jeho návrh na priznanie žalobe odkladného účinku.

Žalobca žiadal, aby bolo vo veci nariadené pojednávanie.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe žalobcu v prvom rade podotkol, že vyjadrenia žalobcu ohľadne spoločenského nezáujmu správnych orgánov venovať sa náležite problematike ochrany životného prostredia nesúvisia s prejednávanou vecou a sú len vlastnými názormi žalobcu bez konkretizácie na danú vec, t.j. bez konkretizácie, ako došlo k ich porušeniu v danej konkrétnej veci s dodatkom, že ak by sa zakladalo na pravde, že by správne orgány nepriznali žalobcovi status účastníka administratívneho konania, tak v tom prípade by vydali rozhodnutie o nepriznaní mu postavením účastníka. V ďalšom žalovaný poukázal, že v zmysle cestného zákona sa z hľadiska dopravného významu, určenia a technického vybavenia pozemné komunikácie členia na diaľnice; cesty I., II. a III. triedy; miestne komunikácie a účelové komunikácie s tým, že tvorba dopravného komunikačného systému sa zabezpečuje v zmysle technických noriem: STN 73 6100 - názvoslovie pozemných komunikáciách; STN 73 6101 - projektovanie ciest a diaľnic; STN 73 6110 - projektovanie miestnych komunikácií; STN 73 6102 - projektovanie križovatiek na pozemných komunikáciách; STN 73 6056 - odstavne a parkovacie plochy. Parkovacie plochy sú súčasťou miestnych komunikácií a zriaďujú sa pri všetkých potencionálnych zdrojoch a cieľoch dopravy, t.j. pri obytných, výrobných a administratívnych objektoch, pri školách a zariadeniach občianskej vybavenosti s tým, že pri ich umiestnení je potrebné dbať na základné hygienické požiadavky a na ochranu životného prostredia a to pokiaľ ide o hluk, vibrácie, výfukové plyny a ochranu povrchových vôd pred znečistením.

V ďalšom žalovaný opísal charakter jednotlivých stavebných objektov (SO) dotknutých napadnutými rozhodnutiami tak, ako sú uvedené vyššie - t.j. SO 60 v rámci ktorého sú ako spevnené plochy navrhnuté dve komunikácie, ktorých súčasťou sú aj parkovacie státia a teda sú z identického materiálu ako samotné komunikácie; SO 61 v rámci, ktorého je navrhnuté vybudovanie parkoviska Čapajevova, pričom parkovacie miesta boli navrhnuté zo zatrávňovacích dlažieb s odvodnením spôsobom vsakovania do terénu, ktorého súčasťou je i chodník vyhotovený z betónovej dlažby s odvodnením prostredníctvom priečneho sklonu do zelene medzi chodníkom a parkoviskom; SO 62 v rámci, ktorého je navrhnutá rekonštrukcia existujúceho parkoviska Bjornsonova uložením nového asfaltobetónového krytu a SO 67 je navrhnuté vybudovanie vnútornej komunikácie s navrhovaným odvodnením vsakovaním do terénu cez špáry medzi jednotlivými kusmi dlažby Siko.

Žalovaný sumarizoval, že technické parametre jednotlivých stavebných objektov (SO) a spôsob ich odvodnenia sú navrhnuté projektantom v súlade s platnými STN a ako odborne spôsobilá osoba za nich zodpovedá projektant, ktorý si tieto návrhy v projektovej dokumentácii náležite odôvodnil, takže týmto projektom sú splnené podmienky na ochranu povrchových vôd pred znečistením, ako aj podmienky rozhodnutia okresného úradu o EIA č. OÚ-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM z 02.07.2019 v ktorom bolo uvedené, že navrhovaná činnosť predmetnej stavby sa nebude posudzovať podľa zákona o EIA a ktorý záver potvrdilo aj záväzné stanovisko okresného úradu č. OÚ-PO-OSZP3/2020/050356-02 k stavebnému konaniu o zmene stavby pred jej dokončením. Vzhľadom k uvedenému stavebný úrad, ako aj žalovaný sa náležite zaoberali vecou a vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a vysporiadali sa aj s námietkami žalobcu, s jeho vyjadreniami a neignorovali ani rozhodnutie zo zisťovacieho konania, preto sú žalobné námietky irelevantné.

V ďalšom žalovaný odcitoval zo žalobou napadnutého svojho rozhodnutia v zmysle ktorého stavebný úrad vyžaduje od dotknutého orgánu stanovisko k námietkam účastníka konania v prípade, ak námietky

účastníka konania smerujú voči konkrétnemu záväznému stanovisku dotknutého orgánu, avšak keďže v danom prípade žalobca neuviedol proti obsahu ktorého konkrétného záväzného stanoviska sa chce odvolať, preto žalovaný jeho odvoláciu námietku vyhodnotil ako bezpredmetnú s dodatkom, že ani samotný stavebný úrad nezistil rozpor medzi záväznými stanoviskami dotknutých orgánov, čo by si vyžadovalo postup stavebného úradu, ktorým by vyžadoval od dotknutého orgánu ďalšie stanovisko, preto žalovaný v odvolacom konaní nemal dôvod zabezpečovať si stanoviská príslušných dotknutých orgánov, o ktoré žiadal žalobca. Ak by mal žalobca konkrétne pripomienky, dotknuté orgány by sa k nim vyjadrili, či už v rámci stavebného konania o zmene stavby pred jej dokončením, resp. k oznámeniu o podanom odvolaní. Žalovaný tiež podotkol, že v rámci konania o zmene stavby pred dokončením sa dotknuté orgány vyjadrujú nielen v rámci predmetného konania, ale sa vyjadrujú aj k projektovej dokumentácii stavby v rozsahu svojich kompetencií stanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi a táto projektová dokumentácia je dotknutým orgánom predložená ešte pred podaním žiadosti o stavebné povolenie na príslušnom stavebnom úrade.

Žalovaný ďalej poukázal na neznalosť veci žalobcom, ktorý argumentoval tým, že vypracovaný projekt v danom povoľovacom konaní o povolení zmeny stavby pred jej dokončením neobsahoval statické a dynamické výpočty konštrukcií stavieb a projektové energetické hodnotenie, pretože v danom prípade sa jednalo o povolenie zmeny stavby pozemnej komunikácie, ktorá je inžinierskou stavbou podľa § 43a ods. 3 písm. a) stavebného zákona, ktorú je možné realizovať v súlade s už zmienenými STN a preto projekt na túto stavbu ktorá neobsahuje nosné konštrukcie ako napr. mostné objekty, pri ktorých je potrebný statický a dynamický výpočet konštrukcií stavby, takéto výpočty neobsahuje s dodatkom, že v danom prípade sa nejedná ani o pozemnú stavbu (bytové a nebytové budovy) ohľadne, ktorých je taktiež potrebný okrem statického a dynamického výpočtu konštrukcie budovy, aby nedošlo k jej zrúteniu, aj energetické hodnotenie stavby. Pojem „energetická hospodárnosť“ vyjadruje množstvo všetkej potrebnej energie súvisiacej s užívaním budovy, najmä množstvo energie potrebnej na vykurovanie a prípravu teplej vody, na chladenie a vetranie a na osvetlenie, takže z uvedeného je podľa žalovaného možné logicky vyvodiť, že stavba pozemnej komunikácie nepotrebuje energeticky výpočet pre množstvo energie potrebnej na splnenie všetkých energetických potrieb tejto stavby. Žalovaný dodal, že žalobcom zmieňovaný § 45 ods. 2 stavebného zákona pojednáva o pojme projektová činnosť a čo sa ňou rozumie a podľa § 46 ods. 1 stavebného zákona, projektant je odborne spôsobilou osobou s pečiatkou na výkon konkrétnej činnosti, ktorý vykonáva projektovú činnosť a ktorý zodpovedá za správnosť a úplnosť vypracovanej projektovej dokumentácie.

Žalovaný má zato, že už vo svojom rozhodnutí sa dostatočne vysporiadal s odvolacou námietkou ohľadne rozsahu poučenia v rozhodnutí stavebného úradu s dodatkom, že žalovaný sa vo svojom žalobou napadnutom rozhodnutí dostatočne venoval všetkým námietkam žalobcu, takže žalovaný má za to, že jeho rozhodnutie je dostatočne odôvodnené a zákonné s poukazom, že pred vydaním tohto rozhodnutia vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k podkladom rozhodnutia a ako aj spôsobu ich zistenia s prípadnými návrhmi na ich doplnenie s tým, že spravidla spis odvolacieho orgánu neobsahuje nové skutočnosti iba tie, ktoré mu boli postúpené už prvostupňovým správnym orgánom, takže námietku žalobcu, že mu tento spisový materiál nebol doručený považuje žalovaný za neodôvodnenú s tým, že ak sa žalobca chcel so spisovým materiálom oboznámiť mal možnosť doň nahliadnuť, ktorú možnosť však žalobca nevyužil.

Žalovaný súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

11. Uznesením č. k. 6 S/11/2022-65 z 25.07.2022 Krajský súd v Prešove zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku ním podanej správnej žalobe (právoplatné 10.08.2022).

12. V dôsledku reorganizácie súdnictva a vzniku Správneho súdu v Košiciach (ďalej len „správny súd“, viď vyššie) následne už konal vo veci od 01.06.2023 senát správneho súdu.

13. Žalobca (bezprostredne a nie prostredníctvom advokáta, advokátom bolo toto vyjadrenie iba dodatočne súdu preposlané, pozn.) vo svojom stanovisku (replika) k vyjadreniu žalovaného k žalobe uviedol cit. „Žalobca ľudsky rozumie logike žalovaného avšak súčasne konštatuje, že nerozumie právnemu zdôvodneniu ani žalovaného rozhodnutia, ale ani právnemu zdôvodneniu uvedeného žalovaným v jeho replike.“ Podľa žalobcu, žalovaný nesprávne interpretuje právne predpisy a to ani vertikálnom smere v porovnaní s Ústavou SR a Aarhuským dohovorom ani horizontálne v kontexte s inými právnymi predpismi na úseku ochrany životného prostredia. Takouto nesprávnou interpretáciou je aj konštatovanie zodpovednosti projektanta ako odborne spôsobilej osoby s tým, že žalobca má za to, že spochybnil zákonnosť stavebného povolenia cit. „... konkludentným spochybnením zákonnosti

samotného projektu projektanta.“ s dodatkom, že ak sa jedná o projekt, ktorý ohrozuje alebo poškodzuje životné prostredie nad zákonom určený rozsah je teda šikanóznym vo vzťahu k životnému prostrediu, tak takýto projekt nemôže požívať právnu ochranu a nemôže byť odobrený v stavebnom konaní, avšak žalovaný si zodpovednosť projektanta interpretoval nesprávne a to ako záväznosť a viazanosť jeho projektom o správnosti, ktorého by stavebný úrad nemal pochybovať avšak v dôsledku takéhoto nesprávneho vnímania by stavebné úrady boli len formálnymi potvrdzovateľmi projektov. Podľa žalobcu projekt v danej veci nebol spracovaný v súlade so zákonom, keďže nemal vypočítané všetky statické a dynamické výpočty všetkých konštrukcií stavby v ktorej súvislosti žalobca poukázal na nedokonalosť slovenského právneho poriadku, ktorý formálne odlišuje povoľovanie samotného cestného telesa a povoľovanie jeho odvodnenia s tým však, že odvodnenie je súčasťou projektu cestnej stavby. V uvedenej súvislosti žalobca poukázal, že daný projekt nenavrhuje riešenie parkovacej plochy použitím retenčnej dlažby, tak ako to vyplýva zo záväzného rozhodnutia zo zisťovacieho konania (rozhodnutie EIA), čo má vplyv aj na spôsob, akým je riešené odvodnenie ciest. Podľa žalobcu v projekte absentuje hydraulický a hydrostatický výpočet prúdenia vôd, projekt nespĺňa záväzné podmienky z rozhodnutia EIA cit. „Iným slovom, projektant zvolil iné ako predpísané technické riešenie odvodnenia pozemných komunikácií (čím porušil svoju povinnosť podľa § 6 ods. 1 zákona o autorizovaných stavebných inžinieroch) a súčasne nevytlúčil poškodzovanie záujmov ochrany vôd nakoľko neuviedol všetky predpísané výpočty preukazujúce jednak funkčnosť odvodnenia, ale aj nenarušenie vodných pomerov čo je verejný záujem ochrany vôd...“, pričom podľa žalobcu v danom prípade nešlo o výpočet energetickej efektivity, ale o overenie iných fyzikálnych parametrov spojených s povrchmi ciest ktoré sú dané fyzikálnymi veličinami ako koeficient prechodu tepla, t.j. ide o to či plocha parkoviska nespôsobuje svojimi fyzikálnymi vlastnosťami tepelný ostrov a prehrievanie územia, pričom správne nakladanie s vodami by riešilo jednako odvodňovanie ciest a súčasne by zabezpečilo prirodzený vodný režim a zachovanie prírodných teplotných pomerov. Podľa žalobcu projekt stavby nepredpokladá vodou priepustné parkovacie plochy ako predpokladá rozhodnutie EIA a teda stavebný úrad nevyhodnotil všetky podklady vo vzájomných súvislostiach, ale iba jednotlivo, avšak mal povinnosť vyhodnotiť závery dotknutého orgánu potvrdzujúceho splnenie podmienky podľa rozhodnutia zo zisťovacieho konania, stavebný úrad teda postupoval formalisticky čím spochybnil materiálny právny štát. Záverom sa žalovaný vyjadril aj k dôvodom, pre ktoré bol zamietnutý jeho návrh na priznanie odkladného účinku žalobe a tiež podotkol, že chybou žalovaného bolo, že pred vydaním druhostupňového rozhodnutia, žalovaný nedal žalobcovi možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

14. Ďalší účastník 1/ (Mesto Prešov, Mestský úrad v Prešove) k stanoviskám žalobcu a žalovaného uviedol, že keďže sa pridržiava a súhlasí s vyjadrením žalovaného, preto nepodáva žiadne ďalšie vyjadrenie v predmetnej veci.

15. Ďalší účastník 2/ (Futbal Tatran aréna s.r.o.) k stanoviskám žalobcu a žalovaného uviedol, že nemá žiadne výhrady a súhlasí s vyjadrením žalovaného a navrhuje, aby správny súd žalobu zamietol.

16. Ďalší účastník 3/ (Jozef Podsedlý), ktorému boli stanoviská žalobcu a žalovaného doručené na vyjadrenie 21.03.2024 (čl. 82 súdneho spisu) k veci stanovisko nezaujal.

17. Žalovaný k stanovisku (replika) žalobcu vo svojom vyjadrení (duplika) k nemu zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení k žalobe a zdôraznil, že stavebný úrad pri vydávaní žalobou napadnutého rozhodnutia konal v súlade s platnými právnymi predpismi a dôkazom o tom, že v konaní o povolení zmeny stavby pred dokončením bolo akceptované rozhodnutie okresného úradu zo zisťovacieho konania č. OU-PO-OSZP3-2019/010946 - 19/ZM z 02.07.2019 (rozhodnutie EIA) je to, že okresný úrad vo svojom záväznom stanovisku č. OU-PO-OSZP3-2020/050356-02 predloženom stavebnému úradu ku konaniu o povolení zmeny stavby pred dokončením tiež konštatoval cit. „Na základe predložených podkladov a berúc do úvahy rozdielnu úroveň podrobnosti dokumentácie predloženej pre účely posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní vplyvov a dokumentácie pre účely konania podľa osobitných predpisov v jednotlivých etapách investičnej prípravy je možné konštatovať, že OÚ Prešov nezistil také skutočnosti v predloženom návrhu na vydanie zmeny stavby pred dokončením, ktoré by boli v rozpore so zákonom o posudzovaní vplyvov s rozhodnutím zo zisťovacieho konania vydaným Okresným úradom Prešov, odborom starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM zo dňa 02.07.2019 a podmienkami uvedenými v tomto rozhodnutí, ktoré bolo potrebné zohľadňovať v procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.“ s tým, že žalovaný tiež poukázal,

že v tomto záväznom stanovisku okresný úrad tiež konštatoval splnenie podmienky č. 1 určenej v rozhodnutí EIA, z ktorých dôvodov žalovaný považuje námietku žalobcu, na ktorej je postavená celá žaloba za irelevantnú.

V súvislosti so žalobcom v jeho vyjadrení rozoberanými technickými vednými odbormi týkajúcimi sa navrhovania stavieb (napr. mechanika, statika, hydrológia, termomechanika a pod.) žalovaný podotkol, že na to, aby v týchto odboroch žalobca mohol poskytovať odborné stanoviská ktoré prezentuje, by musel preukázať svoju odbornú spôsobilosť v tom, ktorom príslušnom odbore. Žalovaný uzavrel, že v danom prípade bolo navrhovanie stavieb pozemných komunikácií realizované v súlade s platnými STN a v nadväznosti na technické predpisy, technicko-kvalitatívne podmienky a materiálové katalógové listy spracované v súlade s uvedenými vednými odbormi, ako aj v súlade so zákonom o vodách a životnom prostredí s dodatkom, že po technickej stránke bola dotknutá stavba posudzovaná v zisťovacom konaní so záverom, že táto sa nebude posudzovať podľa zákona EIA.

Záverom žalovaný označil za nepravdivé tvrdenie žalobcu, že pred vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného mu nebolo umožnené vyjadriť sa k podkladom tohto rozhodnutia s poukazom, že žalovaný listom č. OU-PO-OCDPK-2021/010832-04 z 19.03.2021 žalobcu vyzval, aby sa k podkladom rozhodnutia vyjadril a prípadne, aby navrhol ich doplnenie žalobca však vyjadrenie nepredložil s tým, že rovnako boli vyzvaní aj ostatní účastníci konania.

18. Žalobca (bezprostredne a nie prostredníctvom advokáta, advokátom bolo toto vyjadrenie iba dodatočne súdu preposlané, pozn.) vo svojom vyjadrení predloženom k stanovisku (duplika) žalovaného zaslanom mu na vedomie, ešte uviedol, že v záväznom stanovisku okresného úradu konštatované splnenie podmienky č. 1 z rozhodnutia EIA je iba predstierané a ani reálne zabezpečené s tým, že medzičasom došlo k realizácii týchto parkovacích štátí, ktoré boli napokon zrealizované ako súvislé vyasfaltované plochy a teda v rozpore s uvedenou podmienkou v rozhodnutí EIA. Takže je zrejmé, že vyhotovenie stavby nebolo zrealizované ani podľa vydaných rozhodnutí EIA ani podľa overenej projektovej dokumentácie. V ďalšom žalobca poukázal na svoj status zainteresovanej verejnosti chrániacej verejný záujem a vo veciach ochrany životného prostredia a taktiež žalobca poukázal na predpokladaný atribút preskúmateľnosti rozhodnutí, ktorým je riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia správnych orgánov, ktorý atribút žalobou napadnuté rozhodnutia nespĺňajú, keďže neboli presvedčivo odôvodnené z hľadiska splnenia podmienok z rozhodnutia EIA a projektant ich splnenie len predstieral, o čom svedčí reálne vyhotovenie stavby.

19. Na prejednanie veci správny súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 25.02.2026, na ktoré boli riadne a včas predvolaní všetci účastníci konania, avšak keďže právny zástupca žalobcu, ako aj ďalší účastníci 1/ a 3/ boli neprítomní a svoju neprítomnosť neospravedlnili ani nežiadali o odročenie pojednávania a súčasne žalovaný a právny zástupca ďalšieho účastníka 2/ svoju neprítomnosť včas ospravedlnili so súhlasom vo veci konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti, správny súd postupom podľa § 114 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Právne východiská pre rozhodnutie

20. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

21. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „(2) Správne súdy rozhodujú v konaniach o (a) správnych žalobách.“

22. Podľa § 42 ods. 1 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „(1) Ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len „zainteresovaná verejnosť“) právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená (a) podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a).“

23. Podľa § 61 písm. c) SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Žaloba je procesný úkon, ktorým (c) zainteresovaná verejnosť uplatňuje právo na súdnu ochranu vo veciach životného prostredia.“

24. Podľa § 178 ods. 3 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „(3) Zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.“

25. Podľa § 45 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) v znení účinnom ku dňu (30.06.2020) začatia stavebného konania o zmene stavby pred dokončením (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „(1) Vybrané činnosti, ktorých výsledok má vplyv na ochranu verejných záujmov vo výstavbe (ďalej len „vybrané činnosti vo výstavbe“), sú: (a) projektová činnosť.
(2) Projektovou činnosťou sa rozumie (c) vypracovanie projektu stavieb potrebného na vydanie stavebného povolenia vrátane statických a dynamických výpočtov konštrukcií stavieb a projektového energetického hodnotenia.
(4) Vybrané činnosti vo výstavbe môžu vykonávať len fyzické osoby, ktoré získali oprávnenie na výkon týchto činností (ďalej len „oprávnená osoba“) podľa osobitných predpisov. Oprávnené osoby sú povinné pri tejto činnosti chrániť verejný záujem.“

26. Podľa § 46 ods. 1 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Projektant vykonáva projektovú činnosť a zodpovedá za správnosť a úplnosť vypracovania dokumentácie podľa § 45 ods. 2. Projektant vypracovaného projektu stavby zodpovedá aj za jeho realizovateľnosť. Statický výpočet musí byť vypracovaný v takej forme, aby bol kontrolovateľný. Projektant je povinný prizvať na vypracovanie častí územnoplánovacích podkladov, návrhu územnoplánovacej dokumentácie alebo projektu stavby ďalších oprávnených projektantov, ak nie je oprávnený niektorú časť vypracovať sám.“

27. Podľa § 67 ods. 1 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Stavebný úrad po vydaní stavebného povolenia zašle projektovú dokumentáciu po jednom overenom vyhotovení stavebníkovi, obci, v ktorej územnom obvode sa stavba bude uskutočňovať, a vlastníkovi stavby, ak nie je stavebníkom; jedno vyhotovenie projektovej dokumentácie si stavebný úrad ponechá. Pri líniových stavbách môže zaslať obci len príslušnú časť dokumentácie.“

28. Podľa § 68 ods. 1 a 2 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.
(2) V rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.“

29. Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.“

30. Podľa § 136 ods. 1 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Ak dôjde pri prerokúvaní územnoplánovacej dokumentácie, územnom konaní, stavebnom konaní alebo pri iných konaniach, ktoré vykonávajú správne orgány podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov pre stavby letísk a leteckých zariadení, stavby dráh a na dráhe, stavby pozemných komunikácií, vodohospodárske diela a stavby elektronických komunikačných sietí, k protichodným stanoviskám medzi orgánmi štátnej správy spolupôsobiacimi v konaní, riešia taký rozpor orgány nadriadené týmto orgánom dohodou.“

31. Podľa § 140 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.“

32. Podľa § 140a ods. 1 písm. a) a ods. 3 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Dotknutým orgánom podľa tohto zákona je (a) orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí.

(3) Dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazeráť do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.“

33. Podľa § 140b ods. 1, 2, 5 a 6 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

(2) Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

(5) Pri riešení rozporov medzi dotknutými orgánmi vyplývajúcich zo záväzných stanovísk sa postupuje podľa § 136. Ak námietky účastníkov konania smerujú proti obsahu záväzného stanoviska, stavebný úrad konanie preruší a vyžiada si od dotknutého orgánu stanovisko k námietkam. Ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, stavebný úrad si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie veci stavebným úradom.

(6) Ak odvolanie proti rozhodnutiu podľa tohto zákona smeruje proti obsahu záväzného stanoviska, odvolací orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k obsahu odvolania od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania predloží stavebný úrad orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu a vyžiada si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie o odvolaní.“

34. Podľa § 140c ods. 8 a 9 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase „(8) Proti územnému rozhodnutiu o umiestnení stavby, územnému rozhodnutiu o využití územia, stavebnému povoleniu a kolaudačnému rozhodnutiu, ktorému predchádzalo konanie podľa osobitného predpisu, 15b)- odkaz na § 29 a 37 zákona č. 24/2006 Z. z. má právo podať odvolanie aj ten, kto nebol účastníkom konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieta nesúlad povolenia s obsahom rozhodnutia podľa osobitného predpisu. 15d) – odkaz na § 29 ods. 12, § 37 ods. 1 a § 19 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z.

(9) Lehota na podanie odvolania podľa odseku 8 je 15 pracovných dní a začne plynúť odo dňa zverejnenia povolení uvedených v odseku 8.“

35. Podľa § 29 ods. 11 až 13 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej len „zákon EIA“) v znení účinnom ku dňu (04.02.2019) začatia konania o EIA vo veci zmeny stavby pred dokončením (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „(11) Výsledkom zisťovacieho konania je rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní.

(12) Rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní oprávňuje navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 2, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti, ak v rozhodnutí príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona.

(13) Výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.“

36. Podľa § 37 ods. 1 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Výsledkom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny je záverečné stanovisko. Záverečné stanovisko je rozhodnutie, ktoré je záväzné pre ďalšie povoloňacie konanie. Právoplatnosťou záverečného stanoviska vzniká oprávnenie navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom posudzovania vplyvov podľa § 18 ods. 1, podať návrh na začatie povoloňacieho konania k navrhovanej činnosti alebo jej zmene vo variante odsúhlasenom príslušným orgánom v záverečnom stanovisku.“

37. Podľa § 3 ods. 3 až 5 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „zákon o ochrane prírody“) v znení účinnom ku dňu (30.06.2020) začatia stavebného konania o zmene stavby pred dokončením (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „(3) Vytváranie a udržiavanie územného systému ekologickej stability je verejným záujmom. Podnikatelia a právnické osoby, ktorí zamýšľajú vykonávať činnosť, ktorou môžu ohroziť alebo narušiť územný systém ekologickej stability, sú povinní zároveň navrhnúť opatrenia, ktoré prispejú k jeho vytváraniu a udržiavaniu.

(4) Podnikatelia a právnické osoby, ktorí svojou činnosťou zasahujú do ekosystémov, ich zložiek alebo prvkov, sú povinní na vlastné náklady vykonávať opatrenia smerujúce k predchádzaniu a obmedzovaniu ich poškodzovania a ničenia.

(5) Podnikatelia a právnické osoby sú povinní opatrenia podľa odsekov 3 a 4 zahrnúť už do návrhov projektov, programov, plánov a ostatnej dokumentácie vypracúvanej podľa osobitných predpisov.16)- odkaz na stavebný zákon“

38. Podľa § 9 ods. 1 písm. c), ods. 2 až 4 zákona o ochrane prírody v znení účinnom v rozhodnom čase „(1) Orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom v konaniach podľa osobitných predpisov vo veciach ochrany prírody a krajiny, najmä ak ide o (c) vydanie stavebného povolenia na stavbu alebo zmenu stavby.24-odkaz na stavebný zákon

(2) Orgán ochrany prírody ako dotknutý orgán v konaniach podľa osobitných predpisov uplatňuje záujmy ochrany prírody a krajiny najmä formou vyjadrenia alebo stanoviska.

(3) V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) až w) sa vyžaduje záväzné stanovisko orgánu ochrany prírody; to neplatí, ak ide o rozhodovanie podľa odseku 1 písm. c) až f) a n), ak sa týka činnosti vykonávanej v zastavanom území obce v území s prvým alebo druhým stupňom ochrany okrem činností vykonávaných na stavbách, ktoré sú miestom rozmnožovania alebo odpočinku chránených živočíchov.

(4) Orgán verejnej správy príslušný na konanie podľa odseku 1 je obsahom záväzného stanoviska orgánu ochrany prírody viazaný; to neplatí, ak ide o rozhodovanie podľa odseku 1 písm. a) až f) a týka sa činnosti vykonávanej za účelom plnenia úloh obrany štátu vo vojenských obvodoch a ak ide o rozhodovanie podľa odseku 1 písm. b) až f) a týka sa činnosti vykonávanej za účelom plnenia úloh obrany štátu na územiach potrebných na zabezpečenie úloh obrany štátu alebo slúžiacich na zabezpečenie úloh obrany štátu, ktoré spravuje Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo obrany“) alebo právnická osoba v jeho zakladateľskej alebo zriaďovateľskej pôsobnosti.“

39. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „cestný zákon“) v znení účinnom v rozhodnom čase „(4) Navrhovanie pozemných komunikácií sa vykonáva podľa platných slovenských technických noriem, technických predpisov a objektívne zistených výsledkov výskumu a vývoja pre cestnú infraštruktúru.“

40. Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) v znení účinnom v rozhodnom čase „(4) Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.“

Odôvodnenie rozhodnutia správnym súdom

41. V danom prípade žalobné námietky žalobcu, ktorými spochybňuje zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OCDPK-2022/001737-14 z 03.01.2022, ako aj jemu predchádzajúceho rozhodnutia stavebného úradu č. SÚ/9090/145760/2020-Sf/155 z 02.11.2020 smerujú jednako (i) proti procesnému postupu správnych orgánov – námietka nezabezpečenia zjednocujúcich stanovísk dotknutých orgánov; námietka nepreskúmania náležitostí projektovej dokumentácie a námietka nedoručenia žalobcovi overenej kópie stavebného projektu; jednako (ii) proti vecnej stránke a odôvodneniu napadnutých rozhodnutí – námietka absentujúceho odôvodnenia príčinnej súvislosti

medzi závermi jednotlivých odborných stanovísk dotknutých orgánov na jednej strane a záujmom na ochrane jednotlivých zložiek životného prostredia na strane druhej a námietka rozporu žalobou napadnutých rozhodnutí, ktorými bola povolená zmena dotknutej stavby pred jej dokončením bez zmienky o retenčnej dlažbe, so závermi rozhodnutia EIA č. OÚ-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM z 02.07.2019, v zmysle ktorého mali mať parkoviská povrch z retenčnej dlažby a jednako (iii) proti formálnym nedostatkom žalobou napadnutého rozhodnutia stavebného úradu – námietka absencie poučenia o možnosti podať odvolanie aj podľa stavebného zákona.

42. Prv, než by sa správny súd bol venoval jednotlivým žalobným námietkam žalobcu sa mu na margo vyjadrení žalobcu v cit. „preambule“ jeho žaloby, žiada podotknúť, že správny súd v žiadnom prípade neznevažuje a nespochybňuje účel a poslanie žalobcu, vyvíjať aktívnu činnosť na úseku ochrany životného prostredia, ktorú činnosť správny súd považuje, obzvlášť v dnešnej dobe nadmerného znečistenia, hluku a iného poškodzovania jednotlivých zložiek životného prostredia, za mimoriadne chvályhodnú, potrebnú a nezastupiteľnú. Súčasne však správny súd podotýka, že v záujme efektívnosti a zmysluplnosti žalobcom, ale aj inými organizáciami pôsobiacimi v oblasti ochrany životného prostredia, vyvíjanej činnosti, musí ísť ruka v ruke s týmto poslaním aj vecnosť a adresnosť týchto aktivít tak, aby ich zmysel netkvel iba v záujme zviditeľniť sa za každú cenu ingerovaním do správnych konaní absolutizujúc, bez ďalšieho, ich vplyv na životné prostredie, ale aby ich zmyslom bola konkrétna kontrola dopadov správnych konaní na životné prostredie a to v celospoločenskom záujme zabezpečiť jeho adresnú a vecnú ochranu. Totižto každý rozvoj spoločnosti, jej modernizácia, či napredovanie k pokroku a rozmachu nepochybne tak či onak zakaždým zasiahne niektorú zo zložiek životného prostredia (napr. záberom nových pozemkov na výstavbu obytných budov vyvolanou rastúcou populačnou krivkou; či potrebou výrubu stromov na výstavu cestnej siete; či zvyšovaním množstva emisií s rastúcou produkciou a užívaním vozidiel a pod.) a nie je možné sa tomu globálne vyhnúť, avšak podstatným je zachovanie pravej (zdravej) miery tohto zásahu tak, aby tento zásah bol primeraný sledovanému účelu pri súčasnom zachovaní autenticity jednotlivých zložiek životného prostredia v čo najvyššej možnej miere, a nie aby bol tento zásah nad mieru nevyhnutnú potrebu jeho účelu na úkor životného prostredia. K tomu, aby organizácie alebo aj jednotlivci, ako ambasádori reprezentujúci a propagujúci myšlienku potreby ochrany životného prostredia, mohli toto svoje poslanie efektívne napĺňať môžu ingerovať (vstupovať) do správnych konaní disponujúc širokým penzom procesných oprávnení (napr. zúčastňovať sa osobne konania; nahliadať do administratívneho spisu; predkladať návrhy, vyjadrenia a námietky a pod.), a to v záujme, ako už bolo uvedené, aby ich prínos do konania nebol iba formálny (zviditeľňujúci sa), ale aby bol vecný a adresný nadväzne k predmetu konania.

43. Pre zjednodušenie ďalšej argumentácie v interakcii na žalobné námietky žalobcu, je podľa správneho súdu na tomto mieste tiež nevyhnutné „ukotviť“, čo bolo predmetom tu preskúmaného administratívneho konania stavebného úradu a žalovaného, ktorého predmetom nebolo vydanie stavebného povolenia na realizáciu stavby „Futbal Tatran aréna v Prešove“ ako takej, ale jeho predmetom bolo povolenie zmeny jednotlivých stavebných objektov tejto dotknutej stavby, konkrétne SO 60; SO 61; SO 62 a SO 67 majúcich charakter miestnej komunikačnej siete s parkovacími státiami pre potreby prevádzky dotknutej stavby, pred ich dokončením, ktorá potreba zmeny bola vyvolaná rozhodnutím stavebníka nerealizovať podzemné (pod úrovňou štadióna) parkovisko, v príčinnej súvislosti s rozhodnutím ktorým bola vyvolaná potreba zmeny spočívajúca v navýšení počtu parkovacích miest na SO 61 – výstavba nového parkoviska na ul. Čapajevova a to z počtu 211 na 219 parkovacích stojísk.

Inými slovami, v reakcii na žalobné námietky žalobcu, predmetom tu preskúmaného stavebného konania stavebného úradu a aj žalovaného bolo posúdenie, či uvedená zmena na SO 61, ktorý stavebný objekt bol v rámci rozvrstvenia dotknutej stavby na jednotlivé etapy, zaradený do skupiny medzi stavebné objekty 60, 62 a 67 majúce z hľadiska ich účelu identický vyššie zmienený charakter, je alebo nie je v rozpore s potrebou ochrany jednotlivých zložiek životného prostredia, chránených aj žalobcom a teda k predmetu ktorému sa mali v tomto konaní upínať až návrhy, vyjadrenia a námietky žalobcu, ktorý do tohto konania ingeroval.

44. V súvislosti s prvou skupinou žalobných námietok žalobcu smerujúcich proti procesnému postupu správnych orgánov [námietka nezabezpečenia zjednocujúcich stanovísk dotknutých orgánov; námietka nepreskúmania náležitostí projektovej dokumentácie a námietka nedoručenia žalobcovi overenej kópie stavebného projektu], správny súd vzhliadol ich nedôvodnosť z nasledovných dôvodov.

44.1. Správny súd sa stotožnil s názorom žalovaného v žalobou napadnutom rozhodnutí o neopodstatnenosti požiadavky žalobcu kladenej na stavebný úrad, aby ten zabezpečil zjednocujúce stanoviská v administratívnom konaní o povolení zmeny stavby pred jej dokončením, dotknutých orgánov ohľadne ich vyjadrení. V tejto súvislosti žalovaný správne s poukazom na cit. § 140b ods. 5 stavebného zákona podotkol, že uvedenú povinnosť by stavebný úrad nepochybne mal v prípade, ak by si záväzné stanoviská v konaní dotknutých orgánov navzájom protirečili (odporovali by si) alebo, ak by námietky účastníka konania (v tomto prípade žalobcu) smerovali konkrétne voči niektorému z týchto záväzných stanovísk dotknutých orgánov, ktorá situácia však v danom prípade nenastala, keďže jednako do konania predložené záväzné stanoviská dotknutých orgánov si neodporovali a ani námietky žalobcu v jeho vyjadreniach predkladaných stavebnému úradu nesmerovali konkrétne voči niektorému z týchto záväzných stanovísk dotknutých orgánov a jeho námietky boli iba všeobecné. Na tomto mieste správny súd v konkrétnostiach veci dodáva, že žalobca žiadal všeobecne o zabezpečenie – záväzného stanoviska príslušného orgánu o tom, akým spôsobom boli dodržané podmienky určené v rozhodnutí EIA a ako boli premietnuté do stavebného povolenia; - záväzné stanovisko dotknutého orgánu cestnej správy o tom ako bolo preukázané, že nie je potreba vyvolaných investícií do rozšírenia cestnej siete; - záväzné stanovisko príslušného orgánu vodnej správy o tom akým spôsobom bolo zohľadnené rozhodnutie podľa § 16a vodného zákona a - záväzné stanovisko orgánu odpadového hospodárstva o splnení povinnosti na úseku zákona o odpadoch. Z uvedených námietok žalobcu je zrejším, (i) jednako to, že tieto sú iba všeobecného charakteru a žalobca nimi nespochybňoval v záväznom stanovisku konkrétne vyjadrenie niektorého z dotknutých orgánov (napr. správneho orgánu na úseku vôd, či odpadov), ale sa jednalo iba o všeobecné názory žalobcu na to, čo všetko by mal stavebný úrad zabezpečiť a to bez znalosti konkrétnosti vecí, keďže ak by mal žalobca znalosť o stave administratívneho spisu (do ktorého mal možnosť nahliadnuť, ak mal záujem skutočne vecne a adresne, a nie iba demonštratívne na diaľku bez znalosti vecí, chrániť záujmy životného prostredia), tak by mal vedomosť, ktoré záväzné stanoviská a s akým výsledkom stavebný úrad zabezpečil, takže aj námietky žalobcu by tak mohli byť konkrétne, tobôž ak žalobcovi bolo umožnené oboznámiť sa s podkladmi pred vydaním rozhodnutia, čo žalobca evidentne neučinil, a (ii) jednako uvedené požiadavky žalobcu ani nekopírujú vyššie už zmienený predmet tu preskúmaného správneho konania, ktorého predmetom už v tomto štádiu konania nebolo posúdenie stavby štadióna ako celku (napr. z hľadiska potreby vyvolaných investícií do rozšírenia cestnej siete a pod.), ale iba posúdenie stavebníkom navrhovanej zmeny jedného z jej stavebných objektov (SO 61 – parkovisko Čapajevova), spočívajúcej v rozšírení už v minulosti (t.j. v roku 2017) stavebným úradom raz posúdených a schválených parkovacích státí na parkovisku Čapajevova o ďalších 8 parkovacích státí (z 211 na 219 stojísk) a to pri súčasne nezmenenej konštrukčnej a dispozičnej štruktúre tohto novovybudovaného parkoviska na ul. Čapajevova oproti pôvodnému stavebným úradom, už v roku 2017, stavebným povolením schválenému zámeru stavebníka. V súvislosti s touto žalobnou námietkou, je tak zákonne udržateľným preskúmaný záver žalovaného o správnosti a zákonnosti postupu stavebného úradu, ktorý nepovažoval za potrebné žiadať od dotknutých orgánov zjednocujúce stanoviská k nimi už predloženým, vzájomne si nekolidujúcim a žalobcom konkrétne nespochybňovaným záväzným stanoviskám.

Na tomto mieste sa správne súdu žiada poukázať na princíp rovnosti účastníkov administratívneho konania (§ 4 ods. 2 správneho poriadku), v dôsledku ktorého vo veci konajúci správny orgán posudzuje podania všetkých účastníkov rovnako bez preferovania alebo opomínania záujmu chráneného niektorým z nich, t.j. správny orgán je v konaní nestranným. Vzhľadom k uvedenému tak nie je namieste požiadavka žalobcu, aby správny orgán (v danom prípade stavebný úrad), bez konkretizácie požiadavky žalobcom, ako účastníkom konania, iniciatívne a nad rámec zákona namiesto žalobcu vyvíjal aktivitu a vyhľadával argumentáciu napomáhajúcu nad rámec zákona presadzovaniu jeho abstraktných (nekonkrétnych a všeobecných) požiadaviek.

Podľa správneho súdu je táto žalobná námietka (potreba vyžiadania zjednocujúceho stanoviska dotknutých orgánov) neopodstatnenou aj vo vzťahu k postupu žalovaného, ktorého postup pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu upravuje cit. § 140b ods. 6 stavebného zákona, ktorý zaväzuje odvolací správny orgán (v danom prípade žalovaného) zabezpečiť vyjadrenie o potvrdení alebo o zmene dotknutým orgánom už do konania predloženého záväzného stanoviska iba v prípade, keď by odvolanie účastníka konania (v danom prípade žalobcu) smerovalo vyslovene proti obsahu takéhoto záväzného stanoviska, čo sa však v tomto prípade tiež nestalo a žalobca vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu iba zopakoval svoje vyššie už uvedené všeobecné požiadavky (k obsahu odvolania vid' konštatálna časť rozhodnutia vyššie, pozn. správneho súdu), bez toho, aby žalobca napr. konkrétne spochybnil záväzné stanovisko okresného úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-PO-OSZP3-2020/050356-02 predložené do konania a to napr. v tom smere prečo a z akých konkrétnych

dôvodov má žalobca za to, že konkrétne konštatovanie okresného úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie v tomto záväznom stanovisku by malo byť v rozpore s rozhodnutím EIA č. OU-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM z 02.07.2019. Z uvedených dôvodov, je tak zákonne udržateľným záver žalovaného, že ani on nemal v odvolacom konaní za dôvodné, aby postupoval v súlade s cit. § 140b ods. 6 stavebného zákona a požadoval od niektorého z dotknutých orgánov alebo od jemu nadriadeného orgánu, so záväzným stanoviskom ktorého by žalobca vecne polemizoval ešte aj dodatočné stanovisko o potvrdení alebo zmene tohto do konania už predloženého záväzného stanoviska.

Nad rámec uvedeného správny súd dodáva, že žalobca síce už v odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu zmienil, že odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu neakceptuje preň záväznú podmienku z rozhodnutia EIA č. OU-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM z 02.07.2019 o tom, že parkovacie státi majú byť z retenčnej dlažby (t.j. drenážna ekologická dlažba navrhnutá tak, aby umožňovala prirodzené vsakovanie dažďovej vody priamo do pôdy namiesto jej odvádzania do kanalizácie, pozn. správneho súdu). Uvedený argument žalobcu, podľa správneho súdu svedčí opäť o neznalosti stavu a konkrétnych okolností veci žalobcom v tomto správnom konaní o povolení zmeny stavby (SO 61) pred jej dokončením, t.j. žalobca svoje námietky vznášal bez vedomosti o stave daného správneho konania. Totižto aj zo záväzného stanoviska okresného úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-PO-OSZP3-2020/050356-02 predloženého stavebnému úradu do tohto stavebného konania o zmene stavby vyplýva, že podmienka z rozhodnutia EIA o tom, že cit. „... vonkajšie parkovacie plochy budú mať retenčné dlažby“ bola splnená aj v konaní o zmene SO 61 – parkovisko Čapajevova, pred jeho dokončením, keďže v zmysle projektovej dokumentácie aj k tejto zmene stavby, ktorá zmena opakujem spočívala v zmene počtu stojísk na parkovisku Čapajevova z 211 na 219, identicky ako aj podľa pôvodného projektu SO 61 dotknutej stavby, malo aj navýšených 8 stojísk na tomto parkovisku Čapajevova mať povrch zo zatrávňovacej dlažby a štrkopiesku, čo nepochybne spĺňa charakteristiku účelu retenčnej dlažby, pričom je nutné dodať, že okresný úrad, odbor starostlivosti o životné prostredie v tomto záväznom stanovisku aj uviedol, že za účelom jeho spracovania mu bola predložená aj projektová dokumentácia, ktorá je súčasťou aj administratívneho spisu a z ktorej uvedené, aj podľa zistenia správneho súdu, nepochybne aj vyplýva. Na tomto mieste je nutným zopakovať, že predmetom v tomto konaní preskúmaného administratívneho konania sú rozhodnutia o vydaní povolenia na zmenu stavby pred jej dokončením, spočívajúcu konkrétne iba v zmene SO 61 – parkovisko Čapajevova a nie aj v zmene iných stavebných objektov dotknutej stavby (resp. aj iného parkoviska na ul. Björnsonova, pozn.), takže ak by sa uvedená zmienka žalobcu mala týkať aj stavby iného parkoviska, tak toto iné parkovisko nebolo predmetom záujmu v napadnutom správnom konaní (lebo navrhovaná zmena stavby pred dokončením sa ho netýkala), výsledkom ktorého sú v tomto súdnom konaní žalobou napadnuté rozhodnutia stavebného úradu a žalovaného a v tomto kontexte je aj námietka žalobcu irelevantnou. Napokon na uvedenom nie je spôsobilým nič zmeniť ani argument žalobu o tom, že napokon, podľa zistení žalobcu malo byť parkovisko na Čapajevovej ulici postavené s asfaltovým nepriepustným povrchom a nie zo zatrávňovacej dlažby, a teda malo byť zrealizované spôsobom odporujúcim jednako rozhodnutiu EIA z 02.07.2019 a jednako projektovej dokumentácii. Totižto samotná realizácia povolenej dotknutej stavby v rozsahu aj jej povolenej zmeny je predmetom kolaudačného konania a v rámci neho vydaných rozhodnutí, ktoré v tomto súdnom konaní tak neboli a ani nemohli byť predmetom záujmu správneho súdu.

44.2. Správny súd vzhľadom na okolnosti danej veci nedôvodnou aj v poradí druhú námietku, z tejto prvej skupiny žalobných námietok žalobcu, podľa ktorej stavebný úrad a žalovaný nepreskúmali náležitosti projektovej dokumentácie k navrhovanej zmene stavby (SO 61) pred jej dokončením, ktorú námietku žalobca odôvodnil tým, že táto projektová dokumentácia neobsahuje statické a dynamické výpočty konštrukcií stavby, konkrétne že neobsahuje žalobcom požadovaný hydraulický výpočet, ktorá má charakter dynamického výpočtu konštrukcie vodných stavieb.

S uvedenou odvolacou námietkou žalobcu sa žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí vysporiadal poukazom na charakter stavebných objektov dotknutých povolenou zmenou dotknutej stavby pred jej dokončením s tým, že sa jedná o SO-ty pozemnej komunikácie, ktoré je možné realizovať v súlade s cestným zákonom a s príslušnými STN a s dodatkom, že za ich dodržanie zodpovedá projektant stavby, pričom k projektovej dokumentácii sa v rámci svojich kompetencií stanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi vyjadrovali aj dotknuté orgány.

Uvedené odôvodnenie žalovaného považuje správny súd za zákonné, keďže aj v zmysle cit. § 45 ods. 4 stavebného zákona v spojení s cit. § 46 ods. 1 stavebného zákona je projektant odborne spôsobilou osobou, oprávnenou na vypracovanie stavebnej dokumentácie potrebnej na vydanie stavebného povolenia, za realizovateľnosť, ako aj cit. „... za správnosť a úplnosť...“ projektant aj plne zodpovedá.

Navyše predmetná stavebná dokumentácia podlieha kontrole úplnosti a správnosti aj skrz jednotlivé správnym konaním dotknuté orgány na úseku im zákonom zverenej odbornosti, ktoré na jej (rozumej stavebnej dokumentácii) podklade vypracúvajú do konania svoje, pre stavebný úrad, záväzné stanoviská tak, ako tomto bolo aj v tomto prípade.

Navyše správny súd uvádza, že z odbornej spisby vyplýva, že statický výpočet pri cestných stavbách vyjadruje posúdenie únosnosti stavby, t.j. vyjadruje únosnosť konštrukcie stavby v stave pokoja a pri pomalom jej zaťažení, a to pri pozemných komunikáciách s cieľom určiť potrebné hrúbky a materiály jednotlivých vrstiev vozovky (asfaltové vrstvy, podkladové vrstvy, podložie) tak, aby nedošlo k trvalej deformácii, či k sadaniu a pod. Dynamický výpočet pri cestných stavbách vyjadruje zaťaženie oproti statickému stavu, t.j. vyjadruje zaťaženie cestnej komunikácie pri prejazde vozidiel so zohľadnením množstva vozidiel, ich rýchlosti a tým vyvolaných vibrácií s cieľom posúdenia únavy materiálov pri vysokých intenzitách dopravy.

Potrebu vyhotovenia dynamického výpočtu v danom prípade žalobca vo svojom odvolaní odôvodnil potrebou zabezpečenia hydraulického výpočtu konštrukcie vodných stavieb, ktorý má vplyv na určenie správneho profilu vodných stavieb, vypovedajúceho o prietoku vôd vo vodných stavbách počas relevantného času, a ktorý výpočet má vplyv na zabezpečenie plynulého odtoku dažďových vôd v čase a prevenciu náporových či povodňových vln s prípadným použitím vhodného technického riešenia tzv. odtokových bŕzd; ako aj na overenie primeranej hydraulickej sily a na prehodnotenie veľkosti vodných stavieb, napr. veľkosti potrubia a retenčnej nádrže, kde sa dá dosiahnuť objemové zníženie a tak menší nápor na záber pôdy, či menšie nároky na vstupoch do výroby týchto vodných stavieb.

Z uvedeného je navyše (t.j. okrem žalovaným už uvedeného) zrejším, že predmetnej odvolacej argumentácii žalobcu absentuje príčinná súvislosť s predmetom tu preskúmaného stavebného konania, ktorého predmetom bolo povolenie zmeny stavebného objektu 61 (parkovisko Čapajevova) dotknutej stavby pred jej dokončením, spočívajúcej v navýšení počtu parkovacích státí o 8 stojísk, ktorý stavebný objekt evidentne nemá charakter vodnej stavby a vzhľadom na pre toto parkovisko naprojektovanú jeho konštrukčnú zložku v podobe zatravnovacej dlažby a štrkopiesku, ktorá zabezpečuje plnú vodu-priepustnosť, je tak bezpredmetným zisťovanie adekvátneho technického riešenia na zabezpečenie odtoku dažďových vôd z tejto plochy, a to navyše za situácie, kedy samotný stavebný objekt (SO 61) – parkovisko Čapajevova bol posúdený už v stavebnom konaní o vydanie stavebného povolenia na dotknutú stavbu ako celku, vrátane jej jednotlivých stavebných objektov, zmena stavebného objektu ktorého riešená v tu preskúmanom správnom konaní spočívala iba v navýšení počtu parkovacích stojísk bezo zmeny jeho technického riešenia.

44.3. Bez vplyvu na vecnú správnosť a zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí je aj tretia námietka žalobcu z tejto prvej skupiny námietok, podľa ktorej stavebný úrad pochybil, keď nedoručil žalobcovi overenú kópiu stavebného projektu.

V uvedenej súvislosti žalovaný poukázal na cit. § 67 ods. 1 stavebného zákona, ktorý stavebnému úradu ukladá povinnosť doručiť overenú projektovú dokumentáciu taxatívne iba stavebníkovi; obci, v ktorej územnom obvode sa stavba bude uskutočňovať a vlastníkovi stavby, ak nie je súčasne aj stavebníkom a jednu overenú projektovú dokumentáciu si ponecháva stavebný úrad. S uvedeným záverom stavebného úradu správny súd súhlasí a navyše opakovane poznamenáva, že žalobca ako reprezentant zainteresovanej verejnosti, ak má skutočný záujem na vecnej ochrane životného prostredia, za účelom zistenia stavu administratívneho spisu, ktorého súčasťou je aj projektová dokumentácia, má možnosť kedykoľvek doň nahliadať a robiť si z neho výpisy a odpisy (§ 23 správneho poriadku). Na margo tejto námietky správny súd iba poukazuje na vnútornú protirečivosť argumentácie žalobcu, podľa ktorého mu projektová dokumentácia nebola sprístupnená jej doručením, no na strane druhej žalobca má vedomosť, že táto projektová dokumentácia nie je úplná (?).

45. Správny súd nevzhladol dôvodnosť ani druhej skupiny žalobných námietok žalobcu smerujúcich proti vecnej stránke a odôvodneniu napadnutých rozhodnutí [námietka absentujúceho odôvodnenia príčinnej súvislosti medzi závermi jednotlivých odborných stanovísk dotknutých orgánov na jednej strane a záujmom na ochrane jednotlivých zložiek životného prostredia na strane druhej a námietka rozporu žalobou napadnutých rozhodnutí, ktorými bola povolená zmena dotknutej stavby pred jej dokončením bez zmienky o retenčnej dlažbe, so závermi rozhodnutia EIA č. OÚ-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM z 02.07.2019, v zmysle ktorého mali mať parkoviská povrch z retenčnej dlažby].

V súvislosti s námietkou vytýkajúcou nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia stavebného úradu ohľadne zabezpečenia ochrany jednotlivých zložiek životného prostredia v zmysle stavebnému úradu predložených záväzných stanovísk dotknutých orgánov, správny súd dáva do určitej miery žalobcovi

za pravdu, že rozhodnutie stavebného úradu je v tomto smere strohé, keďže stavebný úrad okrem vymenovania dotknutých orgánov zo záväzných stanovísk ktorých pri vydaní svojho rozhodnutia vychádzal, ich obsahovú argumentáciu do odôvodnenia svojho rozhodnutia nepreklopil a tieto pre stavebný úrad záväzné závery [cit. § 140b ods. 1 stavebného zákona o ohľadne konkrétne záväzného stanoviska okresného úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie cit. § 9 ods. 4 zákona o ochrane prírody] zo záväzných stanovísk dotknutých orgánov iba zosumarizoval v tom zmysle, že nie sú rozporné a v zásade dotknuté orgány voči navrhovanej zmene stavby pre jej dokončením, na podklade k nej predloženej projektovej dokumentácie nemali námietky. Preskúmajúc v administratívnom spise sa nachádzajúce záväzné stanoviská dotknutých orgánov možno síce konštatovať súlad žalobou napadnutého rozhodnutia stavebného úradu s nimi tak, ako to konštatoval aj žalovaný, avšak v tejto súvislosti je nutné uviesť, že stavebný úrad by v záujme transparentnosti, zrozumiteľnosti a konzistentnosti svojho rozhodnutia, mal v ňom uvádzať aj podstatnú argumentáciu záväzných stanovísk na základe ktorých rozhodol, na ktorej argumentácii síce stavebný úrad nie je kompetentný nič meniť, pretože, ako už bolo uvedené, tieto záväzné stanoviská sú pre neho záväznými, avšak tým zabezpečí, že jeho rozhodnutie bude zrozumiteľným, nie len pre účastníkov konania (napr. pred tých, ktorí nevyužijú svoje právo nahliadnuť do administratívneho spisu), ale aj pre akéhokoľvek jeho, na veci priamo nezainteresovaného čitateľa a to vo všeobecnom záujme zrozumiteľného a preskúmateľného výkonu verejnej správy. Súčasne však v súvislosti s uvedeným nedostatkom rozhodnutia stavebného úradu, správny súd konštatuje, že tento nie je takej intenzity, žeby bol spôsobilým zvrátiť resp. zmeniť závery žalobou napadnutých rozhodnutí, resp. žeby bol spôsobilý privodiť ich nezákonnosť.

So žalobnou námietkou žalobcu o rozpornosti žalobou napadnutých rozhodnutí, ktorými bola povolená zmena dotknutej stavby pred jej dokončením bez, podľa žalobcu, zmienky o retenčnej dlažbe, s rozhodnutím EIA z 02.07.2019, sa správny súd vysporiadal už vyššie so záverom o jej neopodstatnenosti, a to s poukazom na identický účel pre zmenou dotknutý stavebný objekt (parkovisko Čapajevova) plánovanej aplikácie zatrávňovacej dlažby a štrkopiesku s účelom retenčnej dlažby tak, ako to vyplýva aj zo záväzného stanoviska okresného úradu, odboru ochrany životného prostredia, a to v kontexte predmetu tu preskúmaného správneho konania – o povolení zmeny stavby pred jej dokončením.

46. Záverom správny súd konštatuje zákonnú udržateľnosť a súladnosť odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného aj v súvislosti s vysporiadaním sa s odvolacou námietkou žalobcu o údajnom formálnom nedostatku žalobou napadnutého rozhodnutia stavebného úradu, spočívajúceho v údajnej absencii poučenia o možnosti podať voči nemu odvolanie aj podľa stavebného zákona. V uvedenej súvislosti žalovaný konštatoval, že stavebný úrad správne poučil žalobcu o možnosti podať voči jeho rozhodnutiu odvolanie podľa správneho poriadku s informáciou o mieste a lehote na podanie tohto odvolania, ktorú možnosť žalobca aj účinne využil.

Ohľadne uvedeného správny súd dodáva, že otázku podania odvolania voči rozhodnutiu stavebného úradu vo veci stavebného povolenia (čo je aj daný prípad), aj podľa stavebného zákona, rieši cit. § 140c ods. 8 stavebného zákona odkazujúci na svoju aplikáciu v prípadoch kedy stavebnému konaniu predchádzalo osobitné konanie kumulatívne podľa cit. § 29 a § 37 zákona o EIA (č. 24/2006 Z. z.), t.j. v prípadoch kedy sa vo veci uskutočnilo nie len zisťovacie konanie podľa cit. § 29 zákona o EIA, ale súčasne sa následne uskutočnilo aj konanie o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie podľa cit. § 37 zákona o EIA. Inými slovami povedané, rozhodnutie stavebného úradu vydané v stavebnom konaní o vydaní stavebného povolenia (čo je daný prípad), je preskúmateľné na základe odvolaní, ktoré možno podať kombinovane nie len podľa správneho poriadku, ale aj podľa stavebného zákona iba v prípadoch, ak vydaniu tohto rozhodnutia stavebného úradu predchádzalo osobitné konanie podľa zákona o EIA majúce obidve fázy, t.j. kedy sa zisťovacie konanie preklopilo aj do fázy posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie, čo ale nie je daný prípad. V danom prípade konaniu stavebného úradu síce predchádzalo konanie o EIA, ale toto bolo ukončené v etape zisťovacieho konania rozhodnutím okresného úradu č. OU-PO-OSZP3-2019/010946-19/ZM z 02.07.2019, podľa ktorého sa zmena navrhovanej činnosti, t.j. zmena stavby pred dokončením, nebude posudzovať podľa zákona o EIA, teda zisťovacie konanie sa v tomto prípade nepreklopilo aj do fázy konania o posudzovaní vplyvov tejto zmeny na životné prostredie. Z uvedených dôvodov, aj podľa správneho súdu, bolo poučenie stavebného úradu v žalobou napadnutom rozhodnutí zákonným a úplným.

47. Po zhodnotení všetkých relevantných skutočností, dospel správny súd k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie stavebného úradu,

vychádzajú z dostatočne zisteného, logicky vyhodnoteného a riadne právne posúdeného skutkového stavu, preto správny súd postupom podľa § 190 SSP v jeho znení účinnom do 30.06.2023, správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol tak, ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

48. Podľa § 163 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde.“

49. Podľa § 168 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.“

50. Podľa § 169 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.“

51. Podľa § 175 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

52. O náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovaným rozhodol správny súd podľa cit. § 168 SSP, pretože žalobca nemal v konaní ani len čiastočný úspech, avšak keďže v konaní úspešnému žalovanému nevznikli žiadne odôvodnené trovy, úhradu ktorých by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať (žalovaný vyjadrovaním sa v konaní vykonával iba činnosť na úseku jemu zverenej správy vecí verejných), správny súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

O náhrade trov konania medzi v konaní neúspešným žalobcom na jednej strane a ďalšími účastníkmi 1/ až 3/ na strane druhej, správny súd rozhodol podľa cit. § 169 SSP zohľadniac, že tieto subjekty majú právo na náhradu iba tých trov konania voči v konaní neúspešnému účastníkovi (žalobca), ktoré im vznikli iba v súvislosti s plnením, im správnym súdom uložených povinností. Keďže v danom prípade, ako to vyplýva zo súdneho spisu, súd výzvou adresovanou týmto subjektom na vyjadrenie sa k podaniam ostatných účastníkov, im týmto iba vytvoril procesný priestor na realizáciu ich procesného práva vyjadriť sa k veci, t.j. výzvami na vyjadrenie súd tak ďalším účastníkom neukladal žiadnu povinnosť vyjadriť sa alebo povinnosť zúčastniť sa na pojednávaní, ale im umožnil iba realizovať tieto ich práva (t.j. týmto subjektom nebola súdom uložená žiadna povinnosť), preto im správny súd právo na náhradu trov im vzniknutých realizovaním ich práv, voči v konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal.

Na tomto mieste správny súd argumentačne podporne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Svk/10/2021 z 21.09.2022, podľa ktorého cit. „...najvyšší správny súd zase v takto stanovenom rámci uvádza, že aktuálna právna úprava (na rozdiel od právnej úpravy vychádzajúcej z Občianskeho súdneho poriadku) tiež explicitne upravuje náhradu trov konania vo vzťahu k ďalšiemu účastníkovi konania, osobe zúčastnenej na konaní a zainteresovanej verejnosti pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d/ SSP. Tieto subjekty však majú voči neúspešnému účastníkovi konania právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Pokiaľ by správny súd subjektom uvedeným v § 169 SSP žiadnu povinnosť neuložil, právo na náhradu trov konania im nevzniká. Preto, ak správny súd zašle týmto subjektom žalobu na vyjadrenie alebo vyjadrenie žalovaného s informáciou, že k nej môžu zaujať stanovisko, bez toho, že by toto stanovisko vyžadoval, nemôžu im byť nahradené trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia spojené s vypracovaním takéhoto stanoviska, pretože jeho podanie bolo dobrovoľné.“

53. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozsudku. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť. (§ 443 ods. 1 a 5 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 v spojení s § 493e SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správne mu súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávne mu procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správne mu súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 441 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak (§ 446 ods. 1 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).